НАУКОВО-ТЕХНІЧНА БІБЛІОТЕКА
ДНІПРОПЕТРОВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ
імені академіка В. Лазаряна

Орган ректорату і профкому Дніпропетровського національного університету залізничного транспорту імені академіка В. Лазаряна

ДІІТ СЬОГОДНІ

24 березня, 2014, понеділок, № 2 (161)

www.diit.edu.ua

Зі святом вас, чарівні наші жінки!

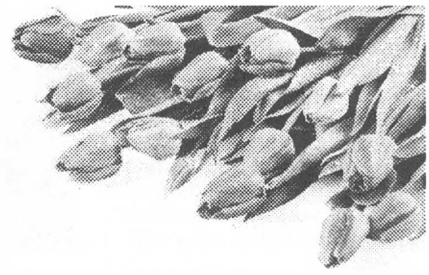

З нагоди чудового весняного свята – Міжнародного жіночого дня на кафедрі військової підготовки спеціалістів Держспецтрансслужби 7 березня 2014 року відбулися урочистості за участю особового складу кафедри та запрошених гостей – жінок університету. Начальник кафедри професор А. В. Радкевич привітав жінок зі святом Весни, ніжності і кохання. Деякі з них отримали грамоти, заохочувальні відзнаки, заохочення від Голови Адміністрації Держспецтрансслужби генерал-лейтенанта М. І. Малькова. А потім був святковий концерт за участю курсантів, чудового студентського гурту «Харизма» та випускника ДІІТу О. Латишева.

Сьогодні неможливо уявити собі військову кафедру, університет загалом без чарівних жіночих посмішок. Ваші дзвінкі голоси та лагідні очі змінюють наше буття на краще, наповнюють життя новим змістом.

Нехай Вас ніколи не оминає турбота чоловіків, а прекрасні почуття додають натхнення для нових творчих успіхів і життєвих перемог.

Полковник В. Пастушенко, заступник начальника кафедри з виховної роботи

Створюємо мрії своїми руками

До свята 8 березня в читальному залі наукової літератури проведено виставку «Створюємо мрії своїми руками». В експозиції було представлено 130 робіт співробітників та студентів університету, виконаних різноманітною технікою. Переможцями стали: третє місце у О. М. Доценко, на другому – Наталя Чумак, на першому В. М. Дураніна – автор 25 виробів. Г. В. Поленюк перемогла в номінації «Взірець майстерності», Ольга Аксьонова була кращою в номінації «За оригінальну техніку в декоративно-прикладному мистецтві».

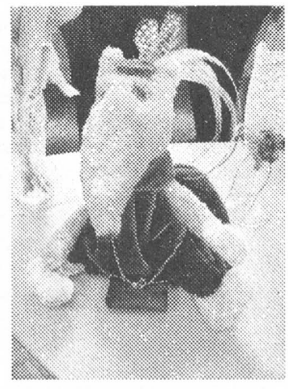

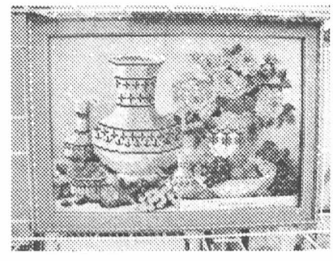

Інформація про фінансово-господарську діяльність університету за 2013 р.

На 2013 р. університету затверджено видатків на загальну суму 141,4 млн грн (із яких на капітальні – 2,1 млн грн), в т. ч.:

- **на освіту**

– по загальному фонду – 65,7 млн грн;

– по спеціальному фонду – 50,2 млн грн (в т. ч. на капітальні видатки (обладнання) – 1,4 млн грн);

- **по науці**

– по загальному фонду – 0,4 млн грн;

– по спеціальному фонду – 25,1 млн грн (в т. ч. на капітальні видатки – 0,7 млн грн).

За 2013 р. університетом отримано фінансування із загального фонду бюджету в повному обсязі та надходжень по спеціальному фонду на суму 57,6 млн грн, в т.ч.:

– за освітні послуги (та супутні їм послуги) – 35,5 млн грн;

– за наукові послуги і розробки – 22,1 млн грн.

Наши студенты – лучшие!

4 марта 2014 г в Днепропетровском Дворце молодёжи состоялся межвузовский конкурс иностранных студентов, в котором приняли участие 89 иностранцев из многих вузов города. Конкурс был посвящен 200-летию со дня рождения Т. Шевченко и Международному женскому дню. Организаторами конкурса предусматривались такие номинации: на лучшее исполнение поэтического произведения, песни, воспевающей прекрасные человеческие чувства, и шуточной сценки. Иностранные студенты нашего вуза приняли в конкурсе активное участие и показали себя не только как знатоки русского и украинского языков, но и как умелые декламаторы, прекрасные певцы и актеры.

Наибольший восторг у зрителей и жюри вызвало исполнение шуточной украинской песни «Ти ж мене підманула», которое было признано лучшим (I место). А по мнению зрителей, студенты из Туниса, Бенина, Конго «заткнули за пояс» даже всемирно известную группу «Бони М» своим интернациональным, не менее талантливо исполненным хитом «Синий иней». Дипломантом конкурса в номинации декламаторского искусства стал студент ДИИТа 3-го курса Маунгу Зала Анж, который обратился к творчеству величайшего мастера украинской поэзии и прозы Т. Г. Шевченко.

Также студенты факультета ГОИС приняли участие в торжественном собрании, посвященном годовщине рождения Великого Кобзаря, которое организовала кафедра «Українознавство» нашего университета. В исполнении студентов из Демократической Республики Конго прозвучало бессмертное слово Великого Кобзаря.

Моя Родина в моем сердце

О Конго с любовью

Конго – страна со своими традициями и праздниками.

Я хочу рассказать, как отмечают Новый год в моей стране. В Конго есть четыре способа отметить этот праздник.

Первый способ. В Конго много христиан, и они Новый год отмечают в церквях, чтобы поблагодарить Бога за то, что он их защитил и дал здоровье на весь год. Они идут в церковь в 8 вечера 31 декабря и возвращаются в 6 или 7 утра первого января.

Второй способ отметить Новый год популярен среди молодых людей. Они встречают его в кафе, в клубе, где танцуют, поют, едят и пьют. В общем, живут по принципу «карпе диэм» – живи сейчас, как будто этот момент последний!

Третья группа – самая опасная, потому что она связана со злой сверхъестественной силой. У нас в Африке, и, конечно в Конго, распространена самая злая магия – черная, и люди, которые ею занимаются, тоже отмечают Новый год. Они весь год ищут умных и богатых людей, у которых есть все возможности, чтобы жить хорошо. Потом выбирают этих людей для жертвы. В ночь Нового года проходит мистическое собрание, и там они забирают дух выбранного человека. Этот человек либо в эту ночь, либо через несколько дней умирает непонятно как, не известно по какой причине. Люди, которые занимаются злой магией, так отмечают Новый год.

Четвертый вариант Нового года можно наблюдать в деревне. У деревенских жителей вКонго – более древние традиции. С утра юноши проходят непростые испытания, например, нужно одному выйти на охоту и принести добычу, построить маленький дом и т. д. А ночью вся деревня собирается вокруг огня, жители поют, танцуют, едят и поздравляют всех участников.

Вот такой разный праздник Нового года в Конго. Я уже встретил свой первый Новый год в Украине и поэтому знаю, что нужно делать и желать в новогоднюю ночь в этой стране. Поэтому я всем желаю «Пусть вам будет тепло и уютно во всем мире и в вашем доме, желаю вам счастья, здоровья, удачи и больше побед».

Миаманги Жувнал Димитре, гр. 913

Бенин: история и традиции

Бенин (раньше Дагомея) было воинственным королевством, которое наводило ужас на соседние страны, захватывая соседей и продавая их в рабство. Сейчас на побережье, откуда вывозили рабов, есть магическое Древо Забвения, вокруг которого жрецы обводили пленников, чтобы те навсегда забыли о своем прошлом.

Бенин – родина Вуду и единственная в мире страна, в которой официально отмечают Праздник Вуду. Vodoo – это слово одного из африканских языков, означающее «дух». Культ Вуду весьма экзотичен: «танцы змей», жертвоприношения, поклонение великому богу-воину Афа и его кровожадным помощникам: духам-покровителям, духам-предкам, духам-владыкам кладбища, ритуальное расчленение трупов…

В местечке Бохикон, где живут приверженцы этого культа, установлено сотни деревянных палок в знак поклонения Вуду. Здесь можно просить о покровительстве и исполнении своих желаний. А лучшая благодарность – жертвоприношение. Его совершает жрец, который окропляет землю кровью. Жертвы приносятся часто, поэтому это место, вероятно, одно из самых могущественных во всей западной Африке. Главное правило: чем больше человек просит, тем больше он должен отдать. Поэтому кто-то приезжает сюда с козленком, а кто-то гонит к магическому месту целое стадо быков.

Уекпетоджи Денис, гр. 611

Моя родина – Тунис

Тунис – это самая красивая и самая зеленая арабская страна, которая находится на севере Африки. Ее соседи Ливия и Алжир. На севере и востоке она омывается Средиземным морем. Основная достопримечательность Туниса – пустыня Сахара.

Тунис – это земля, где мирно сосуществуют три религии: мусульманство, иудаизм и христианство. Культура Туниса – это связь градиций арабского Востока и французской культуры.

Исламские традиции здесь не так строги, как в других исламских странах Востока. Основная часть населения – мусульмане, но тунисцы не носят арабских национальных одежд и бород, большинство из них употребляет алкоголь, по закону им разрешено иметь только одну жену, часть молодежи уже не соблюдает Рамадан и редко бывает в мечети. Женщинам запрещено законом носить паранджу. Традиционной одеждой тунисца является джебба – белая или цветная рубашка с широкими рукавами, у женщин она украшена вышивкой. Под рубашкой – широкие расшитые шаровары, на ногах – туфли без пяток. Кочевники носят бурнус – белый, синий или бурый плащ из верблюжьей шерсти с капюшоном. Многие женщины еще носят хаик, закрывающий лицо, как этого требует ислам.

Тунис – страна вкусной кухни с экзотичными и разнообразными блюдами, близкая к европейской. Единственная остр приправа – харисса – подается в отдельной посуде вместе с оливковым маслом и напоминает аджику. Что касается хлеба, то его два типа: «лаваш» и «батон» (длинный). Тунисцы ломают хлеб руками и употребляют в большом количестве. Но главный хлеб Туниса, конечно же, кус-кус. Маленькие шарики из манной крупы соединяют с любой едой: бараниной, курицей, рыбой, овощами, и даже со сладостями. Также многие любят брик – «чебурек» из пресного теста с начинкой из яйца. Мясо подается в парном виде. Это говядина и баранина, хотя кое-где можно попробовать и верблюжатину. Мясо готовится кусочками на вертеле, шампурах или жаровнях. Из крепких напитков наиболее

(Продолжение на с. 3)

НЕ УДАЧІ

(Продолжение. Начало на с. 2)

распространены «Буха» – водка из инжира, а также старый «Тибар», настоянный на финиках и по вкусу похожий на коньяк.

Бураун Радхи, гр. 111

Кот-д'Ивуар – жемчужина западной Африки

Раньше это государство, расположенное в Западной Африке, называли Берег Слоновой Кости. Сейчас – это самая богатая страна из бывших колоний Франции.

Если вы приедете в Кот-д'Ивуар, то увидите, что в зависимости от региона меняются архитектурные формы жилища: на юге – прямоугольные или квадратные деревянные дома с двускатной крышей из листьев пальмы, в центральных областях распространены глинобитные дома прямоугольной формы (иногда углы закругленные) под плоской кровлей, разделенные на несколько помещений, на востоке – прямоугольной формы с плоскими крышами, а в остальных районах дома круглые или овальные, соломенная крыша имеет коническую форму. Внешняя сторона глинобитных домов часто покрывается рисунками геометрических фигур, птиц, реальных и мистических животных, которые выполняются красками желтого, красного и черного цвета.

Из национальной кухни, как я думаю, можно предложить европейцу «атьеке» (блюдо, приготовленное из маниоки, под рыбным или мясным соусом), «кеджена» (жареная курица с рисом и овощами), «фуфу» (шарики из теста, приготовленного из ямса, маниоки или бананов, которые подают к рыбе или мясу с добавлением соусов). Попробуете – и вам понравиться.

Думаю, что сейчас о моей стране в мире больше говорят футбольные болельщики. У нас очень любят этот вид спорта, очень сильные футбольные команды, и мы надеемся, что скоро в мире спорта появятся известные звезды футбола из Кот-д'Ивуара.

Бле Нгесан Эрв, гр. 713

Грандиозные фестивали народного творчества Туниса

Приехав в Тунис, каждый гость непременно побывает на знаменитых тунисских фестивалях, которые, я уверен, произведут огромное и незабываемое впечатление. Самый знаменитый из них Sahara Douz Festival. Это главное событие тунисской зимы. Грандиозный Фестиваль Сахары в пустынном городе Дуз, ежегодно проходит в последнюю неделю декабря, с четверга по воскресенье. В эти дни в Дузе очень многолюдно. Гостиницы переполнены, рестораны работают круглосуточно, а число гуляющих по автодорогам людей приведет в отчаяние даже самого аккуратного водителя. Но все неудобства компенсируются неповторимой атмосферой праздника, впечатлениями от знакомства с удивительной культурой народов, для которых пустыня – стиль жизни. Расположенный почти на самом краю одного из песчаных морей Сахары, Дуз считается крупнейшим оазисом Туниса. Здесь около полумиллиона финиковых пальм.

Одноэтажные дома с небольшим внутренним двором, выкрашенные в бежевый цвет, непременные декоративные пальмы вдоль ограждений, частные магазинчики со всевозможными продуктами. И в то же время, несмотря на размеренность и покой, город имеет богатую историю – с давних пор он служил крепостью племени кочевников.

Фестиваль Сахары был учрежден в 1967 г., когда стали возрождать древние традиции, создавать ансамбли народной музыки, музеи и библиотеки. Фестиваль своими корнями уходит в далекое прошлое, и произошел из настоящей бедуинской свадебной церемонии. Оригинальный фестиваль сегодня – это огромное празднование, основанное на народных традициях. В течение четырех праздничных дней можно увидеть и инсценировку традиционных берберских свадеб, и выступления фольклорных групп, и сеансы одновременной игры в бедуинские шахматы, и турниры по «хоккею на песке», и соревнования по поиску песчаных трюфелей специально обученными сахарскими гончими салуки, и верблюжьи бои.

Кульминация торжеств – международный марафон скаковых одногорбых верблюдов (дромадеров). Он по традиции проходит в последний день фестиваля и привлекает более сотни участников из 18 стран мира. Тонконогие верблюды породы мегари славятся своей способностью развивать скорость – до 60 километров в час! Дистанция забега в лучших традициях древних олимпийцев – 42 километра.

Фриха Фирас, гр. 3 ПО

«Будеш, батьку, панувати, поки живуть люди…»

Цього року тиждень студентської науки розпочався раніше, ніж зазвичай. Робота 74 студентської наукової конференції на кафедрі «Українознавство» розпочалась 26 лютого засіданням підсекції під назвою «Будеш, батьку, панувати, поки живуть люди…», присвяченої 200-річчю з дня народження Т. Г. Шевченка.

Вступне слово виголосила керівник СНТ кафедри, доц. В. Ковтун, наголосивши на ролі Т. Шевченка в житті українського народу. З науковими доповідями виступили студенти:

1. Дядько Василь (322 гр.) «Козацтво у творах Т. Г. Шевченка» (наук. керівник – доц. Куліш А. І.).
2. Чернова Ольга (412 гр.) «Релігійні мотиви у творчості Т. Г. Шевченка» (наук. керівник – доц. Ковтун В. В.).
3. Воропай Лілія (111 гр.) «Шевченко і музика» (наук. керівник – доц. Ковтун В. В.).
4. Бульдович Дмитро (324 гр.) «Шевченкова гора на Кавказі» (наук. керівник – доц. Куліш А. І.).
5. Онисенко Марина, Піщенко Ірина (322 гр.) «Родичі Т. Г. Шевченка на Придніпров'ї» (наук. керівник – доц. Куліш А. І.).
6. Сагіров Георгій (412 гр.) «Жінки у житті та творчості Т. Г. Шевченка» (наук. керівник – доц. Ковтун В. В.).
7. Канішева Ганна (130 гр.) «Михайло Мельник – актор і людина» (наук. керівник – доц. Ковтун В. В.).

Влучно дібраний наочний матеріал, відео- та аудіоматеріали про життя і творчість Шевченка допомогли всебічно розкрити презентовані теми. Усі доповіді були надзвичайно цікавими. За підсумками опитування присутніх учасників конференції переможцями було визнано:

Чернову Ольгу – 1 місце;
Дядька Василя – 2 місце;
Онисенко Марину, Піщенко Ірину – 3 місце.

Переможці були нагороджені примірником видання «Легенди ДІТу», автором якої є доц. Куліш А. І. Решті доповідачів було вручено видання «Світлиця» за редакцією ст. викл. Іванченка Г. Л.

Наприкінці заходу виступили із словом про Т. Г. Шевченка завідувач кафедри «Українознавство» професор Кривчик Геннадій Георгійович і декан факультету УПП Вернигора Роман Віталійович із побажанням молоді продовжувати читати, сприймати і вивчати спадщину Великого Кобзаря.

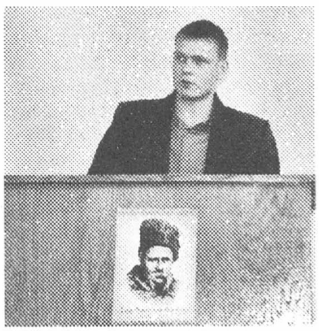

Ірина Накашидзе, викладач кафедри «Українознавство»

НБ УДУНТ

Слово про Тараса Шевченка

(Продовження. Початок № 159, 160).

Продовжуємо знайомство із творами переможців І етапу IV Міжнародного мовно-літературного конкурсу імені Тараса Шевченка.

~ ~ ~

Феномен Тараса Григоровича Шевченка відбиває нашу національну природу, наше світосприймання, наше минуле і нашу надію на майбутнє. Він символізує душу українського народу, втілює його гідність, дух і пам'ять. Йому безліч разів доводилося долати випробування, які посилала доля, проте не змогла зломити його волі. Йому вдалося пройти складний тернистий шлях від зовсім неграмотного кріпака до автора неперевершеного «Кобзаря».

Т. Шевченко був високоосвіченою людиною, знав і цінував історію свого народу, тому чільне місце у своїй творчості відвів героїчному минулому, на матеріалі якого прагнув відродити ідею народновизвольного руху, дух протесту проти соціальної нерівності.

Поема «Гайдамаки» – сміливa спроба відтворити події Коліївщини з народної точки зору, і вона, без сумніву, вдалася. Тема, висвітлена в «Гайдамаках», була органічно близька поетові, бо він виріс у тій місцевості, де відбувалися події, пов'язані з гайдамацьким рухом. Поет возвеличує народних повстанців, що виборювали свободу. Разом із тим уболіває за онуків, його обурює їх байдужість до долі українського народу: «А онуки? Їм байдуже... Панам жито сіють». Зображуючи відважну боротьбу українського народу в минулому, змальовуючи перемогу поневолених мас, поет прагнув викликати думку про можливість зміни існуючого самодержавного ладу.

Поема «Сон» складається з картин життя в Україні, які завдають тяжкого болю поетові, його душа сумує і болить, краса природи рідного краю не радує, бо: «Он глянь, у тім раї, що ти покидаєш, латану свитину з каліки знімають, з шкурою знімають, бо нічим обуть княжат недорослих...».

Послання «І мертвим, і живим, і ненародженим...» написане з наміром пробудити в українців почуття національної гідності й честі, змінити підневільне становище України. На мою думку, це послання актуальне й зараз, і залишиться таким надалі, адже містить важливі настанови:

Нема на світі України,
Немає другого Дніпра,
А ви претеся на чужину
Шукати доброго добра...

Ліричний герой послання критикує тогочасну українську еліту, тих дворян, що їздили за кордон шукати передової культури в чужих краях і при цьому нічого не робили, щоб підняти освіту, культуру, історію й мову української нації, духовно збагатити себе і свій народ:

Якби ви вчились так,
як треба,
То й мудрість би була своя...

Т. Шевченко закликає передусім знайти й цінувати своє, у той же час брати все найкраще від інших народів, але лише те, що не заперечує національних пріоритетів:

Схаменіться, недолюди,
діти юродиві!..
Учітеся, читайте,
І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь!..

Твори Шевченка змушують кожного, хто до них долучився, замислитися над своїм ставленням до подій, що відбуваються навколо, бути небайдужим до існуючих проблем. Поет закликає нас вивчати й пам'ятати історію свого народу, шанувати рідну мову, розвивати науку, культуру і, нарешті, любити свою Батьківщину:

Свою Україну любіть,
Любіть її... Во время люте,
В останню тяжкую минуту
За неї господа моліть.

Твори Великого Кобзаря і сьогодні не втрачають своєї актуальності. Вони не лише виховують у нас гордість за героїчне минуле українського народу, який багато століть боровся за свою свободу і врешті-решт здобув її, а й почуття вірності народній справі і безмежної відданості своїй Батьківщині.

Богуш Альона, гр. 542

~ ~ ~

Беру до рук Шевченків «Кобзар», однаково дорогий усім поколінням. Мій дідусь казав: «Кобзаря я не проміняю ні на що. Він мені від матері дістався». І зараз на столі переді мною ця старенька книга. У сімейній бібліотеці, звичайно, є сучасне видання. Але саме цей примірник асоціюється в мене з прабабусиною хатою, на стіні якої поряд з іконою, прикрашений рушником, висів портрет великого народного поета. Перегортаю сторінки «Кобзаря», знайомі й незнайомі. Знайомі з дитинства і наче зовсім нові, коли читаю їх уже в двадцять років. Поет заглядає до мене в саму душу глибоко-глибоко.

Ця безсмертна книга, яка містить у собі велику кількість істин – епоха в історії духовного розвитку українського народу. Її читали сучасники великого Кобзаря, далі – їхні діти, онуки, правнуки. Сьогодні з великим інтересом в «Кобзар» вчитуємося ми – люди 21 століття.

У «Кобзарі» – минуле і сучасне нашого народу, його звичаї та обряди, філософія і мораль. Іноді вражає те, що в невеликих за обсягом творах поет зумів охопити питання, які хвилювали, хвилюють і хвилюватимуть не тільки український народ, а й мешканців усієї планети Земля.

Твори Тараса Григоровича сповнені любові до людей і водночас гнівом до пригноблювачів. Якщо слова царі, пани замінити сучасними назвами, здається, що Шевченківські роботи писались ніби з подій останніх років у нашій державі. Простий робочий люд часто знаходиться в майже тих же умовах «панщини», працюючи «на хазяїна», здебільшого не маючи соціальних і юридичних гарантій. Наша «панщина» – це недосконале законодавство, «що дишло, куди повернув – туди і вийшло», яке дає одним можливість мати все, а іншим створює безліч перепон на шляху.

Поет говорить до нас крізь гомін, віяння і болі нашого часу. Ми маємо незалежність, а людей із козацькою кров'ю до неї бракує. Ми маємо Церкву, а людей із справжньою, чистою і святою вірою не вистачає! Ми маємо «переспілих» патріотів, а живого чесного патріотизму так мало! Ми маємо державну українську мову, а деякі люди не хочуть її вивчати або не мають духу нею розмовляти скрізь і з усіма.

Останні роки нашу рідну Україну лихоманить. Завдяки постійній політичній нестабільності, економічним коливанням народ перебуває в стані невпевненості в близькому майбутньому. І хіба ці слова не для нас?

Лихої, тяжкої години,
Мабуть, ти ждеш?
Добра не жди,
Не жди сподіваної волі –
Вона заснула...
... А щоб збудить
Хиренну волю, треба миром,
Громадою обух сталить,
Та добре вигострить сокиру
Та й заходиться вже будить.

Я вважаю, що «вигострить сокиру» і прокидатись нам треба не балачками, купленими мітингами і протестами, а роботою над собою, відстоювати свою громадянську позицію реальними діями, які забезпечать процвітання держави. Ми не станемо краще жити, доки будемо сподіватись, що працювати за нас і робити нам благо буде хтось інший. І це стосується всього, навіть малого, – від чистоти на власному подвір'ї до підйому економіки та престижу України.

І через 200 років поет засуджує псевдопатріотів, тих, кому нашу сучасну історію і наш шлях нав'язують то зі Сходу, то із Заходу. А чи не до наших політиків, для яких особисті амбіції, прагнення влади і величезних грошей стали вище національних інтересів, які розривають країну на різні боки, ніби кинуті через століття ці слова, повні болю:

Так сміються ж з України
Сторонні люди!

Він пробуджує нашу громадянську свідомість своїм власним прикладом:

Я так люблю
Мою Україну убогу,
Що проклену святого Бога,
За неї душу погублю!

Як ми зараз можемо прочитати «Заповіт»? Як заклик «порвати кайдани» користі, особистої вигоди, «моєї хати скраю», «грошей понад усе», щоб Дніпро ревучий поніс з України політичні сварки, наклепи, беззаконня, корупцію, тіньову економіку, неповагу до рідної землі, національних традицій, недбалість до незчисленних багатств, які дали нам Бог та природа. Поет закликає нас з'єднатися у сім'ю велику, міцну. Сім'ю, яка не забуває про свої національні цінності, традиції, береже і плекає багатющу українську землю. Велику родину, яка може показати всьому світу, як треба і працювати, і любити, і розважатися. А ще Шевченко дуже хотів, щоб ми завжди залишалися нацією щирих, вихованих, багатих душею, добрих, відкритих людей, які зазвичай не сваряться між собою і своїми сусідами. Щоб у світовому суспільстві нашу сім'ю згадували тільки «незлим тихим словом».

Чабаненко Марія, гр. 249

НБ УДУФТ

СТУДЕКСПРЕС
Керівник студентського прес-центру Гололобова Оксана
studrada.dit.edu.ua
Головний редактор "Студекспрес" - Срібний Артем, гр. 345; головний редактор прес-центру Ткаченко Олександр, гр. 221
СТУДРАДА

Результати звітно-виборчої конференції

Цікаво зазначити, що на посаду голови Студентської ради університету було подано дві заяви – від Кондратенко Наталі (гр. 344) та Вінниченка Романа (гр. 743), що в минулому році обіймав посаду голови КССМ. Таким чином створився справжній конкурс, і делегати конференції повинні були відповідально поставитися до програм кожного кандидата. Щоб не мати опосередкованого тиску на делегатів, ректор університету О. М. Пшінько та екс-голова Студентської ради Гололобова Оксана утримались від голосування, тим самим надавши змогу студентам самотужки вирішувати, хто з кандидатів кращий. Голосування відбулося з результатом «за» – 81 чол., «проти» – 8 чол., «утримались» – 23 чол. Переміг Вінниченко Роман, з чим його і вітаємо!

Відразу після закінчення зібрання, ми поспілкувались з усіма новоспеченими керівниками 2014 року, щоб мати змогу ближче познайомитися.

Голова Студентської ради університету – Вінниченко Роман.

– Як би ти став ректором університету, яке б запровадив нововведення?

– Як би я був ректором, то працював би виключно на межі задоволення потреб студентів та викладачів. А які саме нововведення, показав би час і мій власний досвід у спілкуванні з ними.

– Кому б ти подарував 1 млн доларів?

– Просто так нічого не відбувається, я б інвестував їх у студентське самоуправління задля забезпечення добробуту студентів.

– Охарактеризуй себе в трьох (саме в трьох) словах.

– Об'єктивний, цілеспрямований, своєрідний.

– Ми творимо себе, чи пливемо за течією?

– В жодному разі не можна пливти за течією, потрібно завжди бути ініціатором змін.

– Які три речі ти б узяв на безлюдний острів?

– Хороший невеликий рюкзак, блокнот і ручку 10 км…

Голова Комісії з аналізу успішності студентів – Срібний Артем.

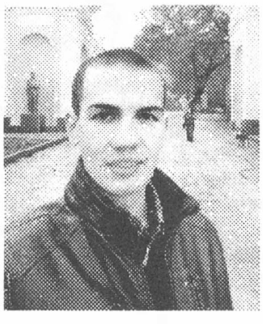

– Чому ти обрав саме цю сферу діяльності?

– Скажу відверто на цю посаду я споглядав з перших курсів, але вважав, що вона недосяжна. У ній я бачив багато можливостей для роботи зі студентським складом, насамперед поліпшення їхнього бажання до навчання та втілення інноваційних підходів! Тому коли я побачив можливість, то відразу вирішив це – моє!

– Що тебе, зазвичай, краще всього мотивує?

– Найкращим стимулом до праці для мене слугує бачення ідеї в закінченому стані, а також перемоги отримані раніше і вогник в очах колег!

– Хто є твоїм кумиром?

– Ще до вступу в ВУЗ, я почув від батьків про Георгія Кирпу, людину, котра справді багато чого зробила для залізниці, тому ця особистість по самобутності є моїм кумиром!

– Які плани та проекти хотів би реалізувати на посаді, яку займаєш?

– Насамперед хочу втілити в життя проведення тренінгів, які допоможуть студентам себе реалізувати та підвищити прагнення до навчання. Наступним етапом планую створити центр взаємодопомоги в якому успішні студенти будуть допомагати всім охочим підвищити за короткий час свій рівень знань! Інші – скажуть за себе самі в найближчий час.

Голова спортклубу – Курило Руслан.

– Яке у тебе хоббі?

– Тим, що займає більшу частину мого часу, є спорт. З дванадцяти років я почав професійно займатись важкою атлетикою. Але зараз, у зв'язку з травмою, тимчасово не відвідую тренування.

– Твоє життєве кредо?

– Будь-яка перешкода – це можливість!

– Чи подобається тобі робота, яку виконуєш на цій посаді?

– Так, подобається! Перш за все через колектив, з яким співпрацюю та широкими можливостями для самореалізації.

– Плани, які хотів би втілити в життя?

– Звичайно, перш за все, виконати план роботи Спортклубу на рік. Втілити в життя нові проекти: «Черлідинг» та «змагання з Кіберспорту».

Голова Студради гуртожитків – Ломажук Олег.

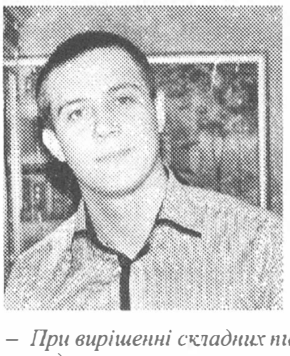

– При вирішенні складних питань, до кого ти звертаєшся в першу чергу?

– Дивлячись стосовно чого питання… Якщо це питання відносно гуртожитку, то звертаюсь до коменданта, якщо він не може мені допомогти, то до директора студмістечка. Він є основним керівником, якого я дуже поважаю і виконую всі його настанови.

– Розкажи про свої яскраві проекти, які ти хочеш реалізувати найближчим часом.

– Про проекти зараз не можу відповісти. Поки що таких не має. Потрібно більше часу для роздумів.

– Твій девіз?

– Як такого не маю. В своїх вчинках керуюсь совістю. Я мабуть з тих людей, які за справедливість у всьому, тому сам так намагаюсь чинити. В людях ціную чесність, відвертість, любов до праці.

– Якщо до тебе підійде студент-дітовець, якого вигнали з гуртожитку, і попросить тебе «порішати» питання з житлом за «винагороду», що ти йому відповіси?

– Я такому студентові ніяк не зможу допомогти. Найчастіше з таким питанням звертаються студенти, яких виселили з якогось гуртожитку і вони хочуть поселитись в інший. Про що з ними говорити… Я довіряю своїм колегам – старостам інших гуртожитків і якщо вони вигнали цю людину, то значить було за що і я не буду допомагати.

– Чи є така особистість, з якої ти часто береш приклад?

– Приклад… я беру з батьків. А взагалі у кожного з лідерів варто чогось навчитися, тому є багато людей, з яких я перейняв деякі якості та вміння.

Голова студентської наукової спільноти – Норік Євген.

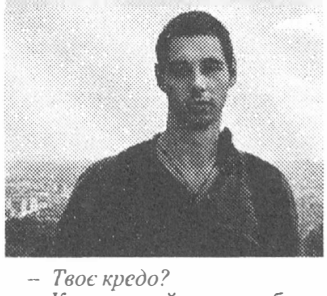

– Твоє кредо?

– Кредо… його, мабуть, не має у мене, і я думаю, що люди мало замислюються над цим питанням. І тим більше не можуть сформулювати це протягом життя…

– Яка найбільш цікава історія із життя?

– Це сталося під час поїздки в Грецію. На палубі корабля я фотографував пейзажі. Одному темпераментному греку здалося, що я шпигун, котрий слідкує за його «амурними» походеньками за порученням його дружини. Таким чином я опинився в самому епіцентрі грандіозного скандалу. З великими труднощами мені таки вдалося виплутатись із цієї

(Продовження на с. 6)

Результати звітно-виборчої конференції

(Продовження. Початок на с. 5)

делікатної ситуації, хоча на краях фото дійсно було знято палкий поцілунок його зі своєю пасією.

– Які плани хотілось би реалізувати у цьому році?

– Як студент, звичайно закрити сесію без зайвих клопотів. Як активіст – втілити в життя план роботи свого підрозділу. А решта – більше подорожувати.

– Як потрапив в ДІІТ?

– Ситуація досить банальна… Навчався у залізничному технікумі, тому професія заздалегідь була обрана. ДІІТ – хороший ВУЗ, до того ж не далеко від дому.

Голова Комітету у справах сім'ї та молоді – Болкарьов Олексій.

– Яку рису свого характеру ти вважаєш найкращою і навпаки?

– Найкращими, мабуть, наполегливість, цілеспрямованість. До протилежного відноситься сором'язливість, вона трішки заважає, але досвід і праця вносять свої корективи.

– Випадок із студентського життя, який запам'ятався найбільше?

– Я живу за принципом, що не день – то свято. Але коли потрапив у комітет життя круто змінилось.

– Які ідеї хочеш реалізувати?

– Ідей – маса! Розповісти не можу – «секрет фірми», як би тільки часу вистачало.

– Як відносишся до шкідливих звичок?

– Негативно! Я – козак, і намагаюсь більше часу приділяти спорту.

Ця конференція дійсно пройшла на високому рівні. Відтепер новообране керівництво взяло естафету студентського самоуправління до своїх рук.

Знаковий для України ювілей

Серед тих визначних діячів, чиї серця, помисли, талант спрямовані на служіння народові, чия душа сповнена високої любові до батьківщини, Шевченко по праву займає почесне місце, бо з таким вогнем у душі захищав свободу і незалежність вітчизни, честь і гідність народу. Безсмертне ім'я великого українського поета і художника Т. Г. Шевченка відоме скрізь як ім'я людини, що віддала своє життя боротьбі за свободу українського народу.

Кафедра «Українознавство» нашого університету організувала відзначення славетної дати – 200-річчя від дня народження Кобзаря. Цей захід проходив у дуже оригінальному форматі літературно-музичної композиції. До його проведення з великим бажанням долучились студенти, які сприймають Тараса Шевченка як світоча нашого народу та культури.

Ведучими були студенти 421 групи: Болкарьов Олексій, Жарко Іванна, Яровий Максим, Носенко Катерина, які з пошаною відкривали сторінки біографії та творчості Великого Пророка.

Велике враження на аудиторію справила «Пісня про матір» акапельно у виконанні студентки 421 групи Ханені Олени. Від таких слів, які одразу йдуть до серця, та неперевершеного голосу виконавиці неможливо було стримати сліз. Також вірші Шевченка зачитали Заремба Ольга (421 гр.), Горобченко Станіслав (414 гр.), Степанчук Катерина (423 гр.). Час від часу вмикалися записи уривків з «Кобзаря» у виконанні видатних українських акторів: Богдана Ступки та Михайла Мельника.

Зворушливо звучали поетичний вірш «Зацвіла в долині червона калина», що зачитав студент з Конго Маунгу Зала Анж (гр. 631), та уривок з балади «Причинна» англійською у виконанні студентки 1021 б гр. Брує́вої Вікторії. Це підкреслює, що творчість Шевченка актуальна та популярна в усьому світі. Захід проходив у найбільшому надбанні української культури нашого університету – Світлиці. Це місце, де сучасність стикається з минулим і майбутніми.

Цьогоріч на честь відзначення 200-річчя від дня народження Тараса Григоровича Шевченка проходив IV Міжнародний мовно-літературний конкурс учнівської та студентської молоді імені Тараса Шевченка, на обласному етапі якого студентки нашого університету посіли призові місця:

1 місце – Замедянська Наталія (925 гр.),

2 місце – Семенюк Катерина (244 гр.),

3 місце – Богуш Альона (542 гр.).

Шевченко – вічний, для кожного часу – особливий, для кожної людини – свій. Тепер він – надактуальний, а його твори приходять до нас із новими смислами.

Замедянська Наталія, гр. 925

Интеллектуальный подход

ДИИТ не стоит на месте. За последнее время в нашем университете было запущено много новых и интересных проектов. Одним из таких проектов 27 февраля стала программа, запущенная комиссией анализа успеваемости студентов (КАУС) университета под названием интеллект-шоу «Что, Где, Когда». Это шоу проводится в ДИИТе уже не первый раз, но так как каждый год его делает новая команда, новизны у этой программы не отнимать. В этом году руководителем проекта стал Срибный Артем, глава КАУС университета. Времени на подготовку было крайне мало, но работы проделано очень много. В этом году участвовали все факультеты университета. Все команды показали неплохой результат, не смотря на сложность вопросов. В создании этого интеллект-шоу участвовали не только участники КАУСа, но и преподаватели. Хотелось бы выразить благодарность декану факультета ПГС И. Кирпе, профессору Д. Банникову, преподавателю В. Гаркуше за активную помощь в составлении вопросов. Ведущими игры были Бондарь Дмитрий и Руденко Инга. На протяжении трех туров они всячески старались поддерживать участников всех команд. По истечению трех туров счетная комиссия определила победителей. С большим отрывом победила команда ПГС. Второе место заняла команда факультета УПП, а третье место – команда факультета Электрификации. Это была достойная игра. Искренне поздравляем победителей. Остальным командам хотелось бы пожелать вдохновения и желания покорять новые вершины, и помнить основной залог любой игры: «Главное не победа, а участие».

Руденко Инга, гр. 1041

УДБ

Кращі з нас!

Спорт – це не тільки метод оздоровлення людей, вид дозвілля і розваги, а й спосіб досягнення цілей. Можливості спорту у зміцненні здоров'я, корекції статури і постави, підвищення працездатності, в самоствердженні дуже великі. При цьому здоров'я виступає як провідний фактор, який визначає не тільки гармонійний розвиток молодої людини, а й успішність освоєння професії, його майбутнього кар'єрного зростання.

Наш університет багатий на студентів, які бажають проявити себе у різних видах спорту. Одним із таких студентів є Віктор Набок, гр. 340, який займається спортивною гімнастикою. Віктор має перший дорослий розряд та є двократним чемпіоном університету.

Ще під час навчання в Дніпропетровському транспортно-економічному коледжі отримав звання кандидата майстра спорту України у дисципліні «Жим штанги лежачи».

Щоб досягти таких результатів, безумовно важлива дисциплінованість, без неї нікуди. Потрібно тренуватися, дотримуватися режиму харчування, вчасно лягати спати, у всьому себе обмежувати.

У червні 2013 року відбувся Міжнародний фестиваль здорового способу життя «WorkOut Fest 2013», покликаний довести молоді, що здоров'я і спорт – це цінності, які повинні стати модними та сучасними. В одному із змагань Віктор Набок встановив міжнародний рекорд в дисципліні «Віджимання на руках в стійці без опори», за що був нагороджений сертифікатом та бурхливими оплесками присутніх.

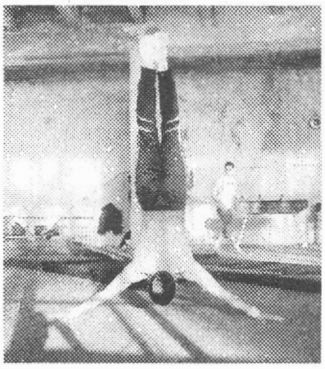

Здоровий спосіб життя – це саме та сфера, де молодь може показати приклад всім поколінням. Якщо ви назавжди відмовитесь від шкідливих звичок, якщо ви будете підтримувати себе у формі та займатися спортом, то Україна буде процвітати, як країна здорових та успішних громадян.

Наталія Замедянська, 925 гр.

Спорт – це наше гасло!

Навчання в ДІІТі – це такий насичений та клопіткий процес, що здавалося б часу не вистачить ні на дозвілля, ні на відпочинок. Але майбутні залізничники можуть вдало поєднувати, наприклад, навчання зі спортом. Спорт у житті будь-якої людини, а особливо студента, повинен займати панівне місце, бо це чи не єдиний шлях до здорового та гармонійного життя. А для того, щоб фізичне виховання стало більш цікавим та захопливим, проводяться різноманітні змагання. І всім цим у межах нашого ВНЗ опікується голова спортклубу студент 246 групи Курило Руслан. Відповідальними за структурні одиниці є глави факультетів:
«Е» – О. Півникь, гр. 225;
«М» – Р. Дяченко, гр. 330 птм;
«УПП» – А. Місюра, гр. 432;
«ЕМТ» – І. Дахно, гр. 731;
«ТК» – О. Габісов, гр. 952;
«ГОІС» – О. Жиленко, гр. 1041;
«МТ» – Д. Чернов, гр. 131;
«ОБЗ» – Б. Криштал, гр. 532;
«ПЦБ» – Г. Саприкін, гр. 622.

Основою роботи спортклубу є щотижневі зібрання, на яких обговорюється організація найближчих змагань, шляхи заохочення студентів займатися спортом та можливості подяки студентам-спортсменам (наприклад, найактивніші до Дня студента отримають грошову премію) і, найголовніше, вигадуються способи пропагувати здоровий спосіб життя. Ми намагаємося допомогти та підтримати тих, хто прагнув досягати вершин спорту. І таких талановитих юнаків та дівчат виявляється чимало, про що свідчать щорічні спартакіади, «Кубок ректора» та інші змагання.

Це все запалює не лише спортивний дух, але і зближує та об'єднує діітівців, як велику, дружню сім'ю. У нас ще все попереду! Не лишайтесь осторонь, щоб через п'ять років зі щирою посмішкою та захопленням згадувати свої маленькі перемоги!

Ольга Півник, гр. 225

Відпочивай цікаво

Плавання – найкращий спосіб приємного відпочинку

Це відмінна розвага і дуже захоплюючий вид спорту. Крім того, природні або штучно створені водойми, а також басейни сьогодні є практично в будь-якій місцевості.

Насамперед, плавання допомагає тримати тіло в тонусі, зміцнює спину, руки, а також підтримує здоров'я в нормі. Під час плавання активно працюють м'язи рук, спини, плечей, грудей та ніг, тож ти зможеш набути рельєфної фігури швидше ніж, наприклад, у спортивній залі.

У осінньо-зимовий період ми проводимо багато часу вдома, просиджуючи за комп'ютером, ласуючи солодощами, як наслідок – з'являються зайві кілограми, невдоволеність своєю фігурою. Важливим фактом у плаванні є те, що при регулярних заняттях активно спалюються калорії, тому що навантаження розподіляється рівномірно на всі групи м'язів. У прохолодну пору року попит на басейн набагато нижче, тому в тебе буде більше простору для тренувань і просто водних розваг.

Сьогодні особливо популярною стала аквааеробіка – досить активні заняття, під час яких навантаження на тіло значно більше, ніж при таких самих у фітнес-залі, але відчуваються і переносяться вони набагато легше. Можна робити вправи біля бортика або плавати від борту до борту в різних стилях, починаючи з одного-двох запливів і продовжуючи сеанси до півгодини і більше. Година плавання в басейні після робочого дня ефективно позбавляє від стресів і відновлює сили.

Студент ДІІТу має відмінну можливість підтримувати себе у формі, бути підтягнутим і спортивним, відвідуючи басейн, який знаходиться на території нашого студентського містечка. Якщо ти не вмієш плавати, то приходь – і у тебе все вийде, оскільки є унікальна можливість займатися з досвідченими тренерам, які навчать тебе всім премудростям: покажуть, як правильно дихати, які м'язи напружувати, як тримати голову. А заодно отримаєш справжній заряд позитиву та бадьорості!

Пам'ятайте: бути спортивним і здоровим – це модно.

Цінуйте свій вільний час і намагайтеся проводити його з користю.

Наталія Замедянська, гр. 925

НБ УДІІТ

Спортивні новини

Футзал. З 17-го по 27-ме лютого в спорткомплексі проходили міжфакультетські змагання з футзалу. Боролися за першість з цього виду спорту 8 команд. За результатами проведених ігор місця першої п'ятірки визначились таким чином: перше посіла команда факультету «Управління процесами перевезень», друге – факультет «Механічний», третє – факультет «Мости та тунелі», четверте та п'яте – «Організація будівництва залізниць» і «Електрифікація залізниць» відповідно.

Кіберспорт. У лютому стартували 2 нових проекти спортклубу, один із них «Кіберспорт». Станом на 17 березня в ДІІТі завершились змагання з мультиплатформенної відео гри PES 2013 (Pro Evolution Soccer 2013). Цим видом спорту, як виявилось, займається досить багато студентів, але подібні змагання у нашому вузі проходили вперше. На турнірній таблиці призові місця розташувались таким чином: перше посів Дзюгевич Іван (гр. 331), друге – Кущ Денис (гр. 245), третє – Тельпухов В'ячеслав (гр. 121). Попереду на наших гравців чекають: Counter-Strike 1.6, Dota 2, «World of tanks», тож натхнення їм та перемог!

Черлідинг. Вид спорту, який поєднує елементи шоу з танцями, гімнастикою, аеробікою тощо – другий проект спортклубу. Зародився цей вид спорту ще у 70-х роках XIX ст. у США, а вже в XX ст. набув широкого поширення у багатьох країнах Європи та Азії. В ДІІТі цей проект стартував з 25-го лютого, кастинги проходили у кінозалі Палацу культури. Великого ажіотажу та пориву у жіночої частини нашого студентства звістка про черлідинг чомусь не викликала, а дарма, відбір пройшов на «Ура!» і вже зовсім скоро ми побачимо склад новоспеченої команди. Інші деталі нехай залишаться інтригою…

Півник Ольга, гр. 225

В ритмі серця

Вам, чоловіки!

Як коректує все довкола час,
Як змінює, здавалося, буденне,
Як відмежовує для декого із нас
Святе, вже звичне, сокровенне.

Він маревом окутує минуле,
І деякі, засліплені свободи піком,
Що не кажіть, а все-таки забули,
Що значить бути чоловіком.

Це не ховатися у тіні
Своїх бувалих ворогів,
Не просто будувати стіни,
Стіною стать для матерів.

Бо ваша велич – ваша сила,
А не «понти», сережка в вусі,
Вона у вчинках! Ваші крила –
У вашому стійкому дусі!

Це у вас так палко вірять
Сотні, тисячі жінок!
Ви нам мир подарували,
Життям сплативши за урок.

Тому за все, що маємо святе,
За розділені життя роки,
За те, що спокій, мир бережете,
Спасибі вам, ЧОЛОВІКИ!

Півник Ольга , гр. 225

~ ~ ~

Хай хтось говорить:
«Це не свято, і тої армії нема».
Та як забути все солдату,
В кого на скронях сивина?

Служили вірно тій країні,
Якій на вірність присягли,
Присягу виконали чесно,
І ворогів перемогли!

Хай кажуть нам: «Не та це дата,
І не святкується вона»,
Та як не випити по чарці
В цей день нам доброго вина?

Як не згадати давніх друзів
І не надіти ордена?

Сьогодні в лавах армії – сини.
Хай вірно наші діти служать нині
Своїй Вітчизні Україні
Так, як служили колись ми!

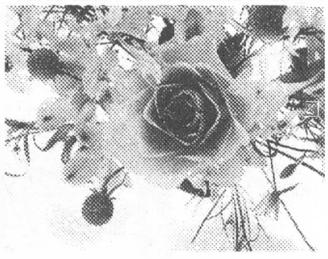

~ ~ ~

Після довгої зими неквапливо приходить весна,
Сонце все довше крокує по небосхилу.
Тепло і красу принесе нам тільки вона –
Жінка прекрасна, що любов'ю всю землю укриє.

І тоді як уперше пташки заспівають,
Забуяє повсякденне життя, що є сил.
У цей день жінок усіх ми вітаєм,
Що дарують життя і дають білих крил.

Тож прийміть привітання від щирого серця,
Матусі, бабусі, дівчата,
Здоров'я та щастя зичимо вам,
Поздоровляємо в цей день вас! Зі святом!

Дьоміна Таня, гр.916

Жить в этом мире нелегко

Жить в этом мире нелегко
И доверять кому-то сложно,
Когда ты думаешь: «ДОБРО»!
На самом деле думал ложно.

Как в детстве мать меня учила,
Учил меня отец родной:
«Живи по совести, мальчишка,
Люби весь мир, сынишка мой!»

Я так и рос в бездумье юном,
И беззаботно время шло,
Но вдруг, проснувшись утром, понял,
Что все не так уж хорошо!

И осознал, что мир не сказка,
В нем безразличие царит везде,
И безразличные живут в нем люди,
Живут без света, просто в мгле.

Так как любить людей мне этих?
Где волки лучше большинства из них,
Когда сочувствия в душе их нету,
Где пустота внутри у них.

Но я надежды не теряю
И уповая, помнится настрой:
«Живи по совести, мальчишка,
Люби весь мир, сынишка мой»!

Гушеватый Сергей, гр.245

Дерево випускника

З 1986 р. на ф-ті «Електрифікація залізниць» існує традиція посадки дерева випускниками. Цей рік не став винятком – студенти разом з ректором проф. О. Пшіньком, першим проректором, проф. Б. Боднарем та деканом факультету доц. А. Кійком посадили дуб.

Тепер слово за іншими факультетами. Приєднуйтесь!

Внимание!

В ночь с субботы, 29 марта, на воскресенье, 30 марта, украинцы осуществят переход на летнее время переводом стрелки часов на один час вперед.

Засновник і видавець – Дніпропетровський національний університет залізничного транспорту імені академіка В. Лазаряна
Газета виходить щомісяця українською і російською мовами
Редколегія: Марценюк Л. В. (редактор), Гончаренко О. М. (комп'ютерна верстка), Врублевська О. М. (коректор)

Адреса редакції та видавця: к. 1201, вул. Лазаряна 2, м. Дніпропетровськ, 49010,
Контактні телефони: +380964696009
E-mail: today@diit.edu.ua

Свідоцтво про державну реєстрацію суб'єкта видавничої справи ДП № 1071 від 27.08.2003 р.
Тираж 500 прим.
Газета випускається на благодійних засадах, розповсюджується безкоштовно.

© ДІІТ сьогодні, 2014

Сканувала Бондаренко О.О.